

ಅ ಪ್ರಾಚೀನ ವೃದ್ಧಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಭಂಡಾರ,
ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮.

N14
3294

610
10
3294

ಸಂಪುಟ II.

ಭಾರತೀವಿಲಾಸ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ನಂ. ೪.

ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು
ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರ ೩/೩೫
ಕ್ರಮ ಸಂಖ್ಯೆ 3294.. ವರ್ಗ ಸಂಖ್ಯೆ ೬೦
ಕಾರ್ಯಾಚಾರಿ.....
ಬೆಂಗಳೂರು.....

ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ

—ಕೃತಿ—
ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಭಂಡಾರ
ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮.

ಂಡಿತ್ ಕೆ. ರಾಜಗೋಪಾಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿ, ಸರಳಕವಿಸೂರಿ, ಮೈಸೂರು.

1914

ಮೈಸೂರು.

* ಭುವನೇಶ್ವರೀ * ಮುದ್ರಾಲಯ

ಪೆ ೪ ಆಣೆ.

Price 4 annas.

PUBLISHED BY A. KRISHNA DEEKSHIT,
BHARATIVILAS OFFICE, MYSORE.

A-3294.

T N14

● ವಿ ದ್ಯಾ ಭಿ ವೃ ದ್ಧಿ ●

ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ
(ಶ್ರೀ ಅಮೂಲ್ಯಚರಣವಿದ್ಯಾಭೂಷಣರ ಅಭಿಭಾಷಣ).

ಪ್ರಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯಸಭೆಯ ಪ್ರಥಮ ವಾರ್ಷಿಕ ಮಹೋತ್ಸವ
ದಿನವೆಲ್ಲರೂ "ದೇಶಭಾಷೆ" ಯಂಬ ಜನನಿಯ ಮಂದಿರದ್ವಾರದಲ್ಲಿ
ರಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿರುವೆವು. ಈ ದಿನವು ನಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಮಹಾ
ಕೊಡುವ ದಿನವಾಗಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಆನಂದಕಾಲದಲ್ಲಿ
ನನ್ನೊಬ್ಬರು ಪದಾರ್ಥವನ್ನಾಗಿ ಗಣನೆಮಾಡಿ ಆನಂದಾನುಭವ
ಮಾಡಿ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷಮೆ ನನ್ನ ಸಂತೋಷವು ವಾಚಕಮಗೋಚರ
ವಾಗಿರುವುದು.

ಪ್ರಾಣಮಯಳಾಗಿಯೂ ಸರ್ವಾರ್ಥಸಾಧಕಳಾಗಿಯೂ ಸಕಲಾ
ನಂದಪ್ರದಳಾಗಿಯೂ ಇರುವ ದೇಶಭಾಷೆಯೆಂಬ ಜನನಿಯ ಪಾದಾರ್ಥ ದ
ದಲ್ಲಿ ಕೊಟಕೊಟ ವಂದನೆಗಳನ್ನರ್ಪಿಸಿ ಸಭಾಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸು
ವುದು ಯುಕ್ತವಾಗಿರುವುದು. ಇಂತಹ ಸಭೆಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವು ಈಗಿನ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿಯೂ ಹೇರಳವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು. ಮೊದಲು
1873 ನೇ ಕ್ರಿಸ್ತವರ್ಷ ಪಾರೀಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ "ಇಂಟರ್ನೇಷನಲ್ ಓರಿಯಂ
ಟಲ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್" ಎಂಬ ಅಭಿಧಾವದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಭೆಯು ನಡೆಯಿತು.
ಮತ್ತು ಫ್ರಾನ್ಸ್, ಲಂಡನ್, ಸೆಂಟ್ರಾಲ್ ಏಷಿಯಾ, ಪೋರ್ಚುಗಲ್,
ಬಾರ್ಲಿನ್, ಲೀಡ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಭಾಷಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ
ದಿನದಿನ ಕಾಲದೇಶಾನುಗುಣವಾಗಿ ಏರ್ಪಾಡುಗಳು ಸರ್ವೋತ್ತಮವಾಗಿ
ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುವು.

ಈರ್ಜೇಜೆಗೆ ನಮ್ಮ ಬಂಗಾಳದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ದೇಶಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಸಭೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವುವು. * ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇಂತಹ ಸಭೆಗಳು ನಡೆದಲ್ಲಿ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಯೂ ದೇಶೋಪಕಾರವೂ ಆಗುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವು ದೊರೆತಂತಾಗುವುದು. ಅಲ್ಲದೆ ಜ್ಞಾನ, ನೀತಿ, ವಿದ್ಯೆ, ನಡತೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ಸಮಾಜವು ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುದಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಬಾಲಕ ಬಾಲಿಕೆಯರು ದೇಶಹಿತವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಿತರಾಗುವರು.

“ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಭೆಗಳು ಅವಶ್ಯಕವಲ್ಲವೆ ” ಎಂಬುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ. ಜ್ಞಾನವು ಆಯಾಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಸಿದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಗೊಡೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟು ಹರಿಯದೆ ಬಂದೇಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ನೀರಿನಂತೆ ಮಲಿನವಾಗಿಯೂ ದುಷ್ಟವಾಗಿಯೂ ಆಗುವುದು. ವೆಂಬ ಮಹಾನದಿಯು ಪ್ರತಿಜಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರವಹಿಸದೆ ಯಾವ ಉಪಕಾರವೂ ಉಂಟಾಗಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದ ಲೋಕಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸವು ಬಬ್ಬನಿಂದಲಾಗಲಿ ಬಂದ ಸಮಾಜದಿಂದಲಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಾರದು. ಸಂಘಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಆಗತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕವಿಸಾರ್ವಭೌಮರು (ರವೀಂದ್ರ ನಾಥ ಠಾಕೂರ್ ಎಂಬವರು) — “ ಕಾರ್ಯಸಾಧನದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬೊಬ್ಬನ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸಂಘದ ಪ್ರಯತ್ನವು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಫಲವನ್ನು ಕೊಡುವುದು. ಎಲ್ಲರ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಬಂದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ವಿಧ ಶಕ್ತಿಯು ಇದ್ದೇ ಇರುವುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಬಂದಾಗಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯು ಅವ

* ಬಂಗಾಳ ದೇಶದವರು ದೇಶಭಾಷೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಆಂಗ್ಲೀಯರಿಗೆ ಎರಡನೆಯವರಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವರು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನ, ಆಂಧ್ರ, ದ್ರಾವಿಡ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜನಗಳು ಎಚ್ಚರವಾಗುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದವರು ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಗಾಢನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವರು. ಇದು ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು.

ಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕೈಗೊಡುವುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ಸಭೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಮಾಡಿಕೆಯಾಗಿರುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಬಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವೊಂದಿಂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು ಸರ್ವೋನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುವುವು ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಭೆಗಳು ಉತ್ಪನ್ನಗಳಾದರೂ ೩ನೆಯ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಶಿಶುಗಳಂತೆ ನಿರ್ನಾಮಗಳಾಗುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಅದು ಸಮಾಜದೋಷವಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನಂದರೆ, ಐಕಮತ್ಯವಿಲ್ಲದಿರೋಣ, ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ, ಸೋಮಾರಿತನ, ಭಾಷಾಭಿಮಾನಸಾಹಿತ್ಯ, ಅನುತ್ಸಾಹ, ಇವೇ ಮುಂತಾದ ದೋಷಗಳಿಂದ ದೂಷಿತರಾದ ಕೆಲವು ಕ್ಷುದ್ರಜನಗಳ ದೌರಾತ್ಮ್ಯದಿಂದಲೇ ಅಂತಹ ಅನಾಹುತಗಳು ಸಂಭವಿಸಬಹುದು. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಚಿತ್ತದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜವು ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನಿಂತು ವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು.

ಪ್ರಕೃತ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಮಹತ್ತಾದ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಸಫಲವಾಗುವುವು? ನಿರ್ದುಷ್ಟವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಚಾರವೂ, ಜ್ಞಾನಪ್ರಚಾರವೂ, ಸೋದರಭಾವವೂ, ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಜಾತಿ ಮತ ಕುಲಾಚಾರಗಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯೂ, ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುವುವು. ಅಂದರೆ—

೧. ಪ್ರತಿ ಬಂದು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಂದೊಂದು ಸಭೆಯು ಇದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಆ ಸಭೆಗಳಿಗೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಭೆಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿರಬೇಕೆ ಅವುಗಳಿಗೂ ದೇಶಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಭೆಗಳಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕವಿರಬೇಕೆ ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸುವುವು.]

೨. ಆಯಾಯ ದೇಶದ ಆಯಾಯ ಭಾಷೆಯ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವರೂಪ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದೇ ರೂಪವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವಶ್ಯಕ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ಸರ್ವಸ್ವಯತ್ನದಿಂದಲೂ ಸಾಧಿಸತಕ್ಕ

೩. ಭಾಷಾವಿಷಯಕವಾದ ಪ್ರಾಜ್ಞೇನ ಇತಿಹಾಸಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆಯಾ ದೇಶದ ಗಾಥೆಗಳು, ವ್ರತ, ಕಾವ್ಯ, ಗಾನ, ಕವಿಚರಿತ, ಭಾಷಾವಿಚಾರ, ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯಗಳ ಇತಿಹಾಸ, ಶಾಸನಗಳು, ಪ್ರಸಿದ್ಧಜನಗಳ ಜೀವನ ವೃತ್ತಾಂತ, ಇವೇ ಮುಂತಾದ ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು.

೪. ಭಿನ್ನಭಿನ್ನ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ಸ್ವಭಾಷೆಗೆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಬೇಕು. ಅದರ ಮೂಲಕ ದೇಶಭಾಷೆಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕು.

೫. ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯತಕ್ಕ ಗ್ರಂಥವು, ಭಾಷಾಸೌಂದರ್ಯವನ್ನೂ ದೇಶೀಯ ಭಾಷೆಗೆ ಅಭ್ಯುದಯವನ್ನೂ ಕೊಡತಕ್ಕದಾಗಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೇ ಸಾಮಾಜಿಕರು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಬೇಕು.

೬. ಅಭಿಜ್ಞರಾಗಿಯೂ, ರಾಗದ್ವೇಷಗಳಿಂದ ಬಿಡಲ್ಪಟ್ಟವರಾಗಿಯೂ ಸಮದರ್ಶಿಗಳಾಗಿಯೂ ಇರುವವರನ್ನೇ ಲೇಖಕರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು.

೭. ಕೆಲವು ಪಾರಿಭಾಷಿಕ (ಸಂಕೇತ) ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಆಯಾಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲದೇಶ ಭಾಷಾನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವು.

೮. ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು.

೯. ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಭೆಸೇರಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ವರ್ಷಾಂತದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸಬೇಕು.

೧೦. ಆಯಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಗಾಗಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿರುವ ಋಸ್ತು ಸಭೆಗಳ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕರೂ, ಮತ್ತು ಪಂಡಿತರೂ, ಆಯಾ ಶಬ್ದ ಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದೊಂದು ವರ್ಷ ಬಂದೊಂದು ಕಡೆ ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಮಹಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಗಳ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನೂ ಸಭಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ತಕ್ಕ ವರ್ಷಾಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು.

ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಸಿಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು ಬಹಳ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅದರ ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯವು ಪ್ರಾಯಃ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಸರಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆಕೂಡ ಕುಠಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಒಂದು ದಿನಸದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದಿಗೂ ಭಾಷಾಸ್ಪಷ್ಟಿಯು ಪುಷ್ಕಲವಾಗಲಾರದು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಒಂದು ಭಾಷೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಯವವುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ವಿಕಾಸವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ಮತ, ಭಾಷೆ, ರಸ, ಚಾತುರ್ಯ, ಮುಂತಾದುವುಗಳು ಭಾಷೆಯ ಪ್ರತಿ ಅಕ್ಷರದಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಿತುಳುಕುವುವು. ಅಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಆ ಭಾಷೆಗೆ ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ ಬರಲಾರದು. ಈಗಲೂ ಪಾರ್ಸಿಭಾಷೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವು ಉಜ್ವಲಿಸುತ್ತಲಿರುವುದು. ಅಂತಹ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಮಹನೀಯರು—

(1) "ಆಯಾ ಜಾತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು ಆಯಾ ಜಾತಿಯ ಧರ್ಮಗಳ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ತೇಲುತ್ತಲಿರಬೇಕು. ಉತ್ತಮ ವರ್ಣದವರನ್ನು ಮೊದಲುಮಾಡಿ ಕೊನೆಯ ವರ್ಣದವರವರೆಗೂ ಸರ್ವರೂ ಆತ್ಮಾವಲಂಬಿಗಳಾಗುವಂತೆ ವ್ಯಾಪರಿಸಬೇಕು.

(2) ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು—ಆಯಾ ಜಾತಿಯ ಧರ್ಮಗಳನ್ನುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ ಇತರಮತಧರ್ಮಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸದಲ್ಲಿ ನಾನಾ ವಿಧ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಮಾಲಿಕೆಯಂತೆ ಕಣ್ಣೊಳಿಸುವುವು.

(3) ಆಯಾ ಜಾತಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು ಆಯಾ ಜಾತಿಯ ಸಮಾಜಧರ್ಮಗಳನ್ನುಳ್ಳವುಗಳಾಗಿಯೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಆಯಾ ಭಾಷೆಯು ಭಾಷಾ ನಿಯಮವನ್ನುಲ್ಲಂಘಿಸಕೂಡದು" ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು.

ಸರ್ವಭಾಷಾ ಸಮವಾದ ಇಂತಹ ಸಲಹೆಗಳು ಸರ್ವರಿಗೂ ಗ್ರಾಹ್ಯಗಳಾಗಿರುವುವು. ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಪಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾರವು. ಹೇಗಂದರೆ—ಬಂಗಾಳಿ ಗ್ರಂಥಗಳು ಸರ್ವೋನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲೂ ಇದೇ ಕಾರಣವಾಗಿರುವುದು.

ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವವೂ ರಸವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿರುವುದು. ನಿರ್ಮಲವಾದ ಕನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವೂ ಕಾಣುವಂತೆ ಗ್ರಂಥಕರ್ತನ ಭಾವವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಬೇಕು, ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಿಗಳ ಗ್ರಂಥಗಳು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವುವು. ಪಾಠಕರು ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಓದುತ್ತ ಓದುತ್ತ ಬಾಹ್ಯವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನನುನಸ್ಕರಾಗಬೇಕು. ಕೇವಲ ಪಂಡಿತರಂಜನಾರ್ಥವಾಗಿಯೇ ಬರೆಯಲ್ಪಡುವ ಗ್ರಂಥಗಳು ಎಂದಿಗೂ ಲೋಕೋಪಕಾರಕಗಳಾಗಿ ಆಗಲಾರವು. ರಸ ಭಾವಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿ ಭಾಷಾ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ತುಂಬಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಸೊಬಗನ್ನು ಪಡೆದು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪಂಡಿತಪಾಮೆರರಾದ ಸರ್ವರಿಗೂ ಆತ್ಮವಲಂಬನೆಗೆ ಸಾಧಕಗಳಾಗಿ ಆಗುವಂತೆಯೇ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಬಂದು ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಶೋಚನೀಯವಾದುದು. ಈಗಣಕೆಲವು ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ವ್ಯಾಸಂಗ ಬಲದಿಂದ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಭಾಷೆಯಭಾವ ಪ್ರಣಾಳಿಯನ್ನೇ ನಮ್ಮ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೂ ತುಂಬಲು ಶ್ರಮಪಡುತ್ತಿರುವರು. ಆದರೆ ಆರೀತಿಯಾದ ಲೇಖನಗಳು ನಮ್ಮ ಆರ್ಯಸಮಾಜಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೋಗಲಾರವು. ಏತಕಂದರೆ? ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಮಾಜ ಧರ್ಮವು ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿರುವುದು. ಅವರ ಬಂದು ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ—“ಚಾಕರನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅನುರಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು.” ಎಂಬ ವಿಷಯವು ನಿಸ್ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಸಹಜವಾಗಿರಬಹುದು. ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಹಿಂದೂ ಸೇವಕರಿಗಾದರೂ ಬಹಳ ಪಾಸಕರವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಕಾಣುವುದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನ ಮಡದಿಯನ್ನು ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿ ಭಾವಿಸುವರು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನೂ ಕೊಡುವರು. ಮತ್ತು ಅಂತಹ ದುರಾಚಾರ ವಿಷಯಕವಾದ ಯೋಚನೆಯೂ ಕೂಡ ಮಹಾ ಪಾತಕಪ್ರದವೆಂದೂ ತಿಳಿದಿರುವರು. ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕಾನೇಕ ಅಸಾಂಗತ್ಯಗಳಿರುವುವು. ಆದಕಾರಣ ಅವು ನಮಗೆ ಅನುಗುಣಗಳಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆಯೂ

ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಲಾರದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಜನನ್ನೂ ಕೂಡ ಬಾಳೆಯ ಕಂಬದಂತೆ ಕತ್ತರಿಸಿಹಾಕಿ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮತ್ತೊಬ್ಬನನ್ನು ಸಿಹ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿರಿಸಲೂ ಶಕ್ತರಾಗಿರುವರು. ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಅಂತಹ ಭಾವವು ಮಹಾಪಾತಕಕ್ಕೆ ಸಮನಾಗಿರುವುದು. ಇವರು ವಿನೀತರು, ಪಾಪ ಭೀತರು. ರಾಜಭಕ್ತಿಭರಿತರು. ರಾಜನನ್ನು ದೇವತೆಯಂತಲೂ ಸರ್ವವಿಧಬಂಧುವೆಂತಲೂ ಭಾವಿಸುವರು. ಅಂತಹವರಿಗೆ ಇಂತಹ ಭಾವಗಳು ಹೇಗೆ ಸರಿಯಾದಾವು? ಯೂರೋಪಿನವರಿಗೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಮ್ಯಭಾವವೇ ಇರುವುದು. ಆದಕಾರಣ ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರರು. ತದನುಗುಣವಾಗಿ ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳಿರುವುವು. ಅದರಂತೆ ರಸಭಾವಗಳನ್ನು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ನಾವೂ ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ವಾಚಕರೇ ಊಹಿಸಬಲ್ಲರು. ಆದುದರಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪಾರ್ಷ್ವ ಉಪದೇಶವನ್ನೇ ಪುನಃ ಪುನಃ ಹೇಳುವೆವು.

ಭಾಷೆಯು ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಪಾದಾನಕಾರಣವಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ವಾಂಶದಲ್ಲಿಯೂ ಸಮಾಜ ಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಅಂಕಿತವಾಗಿರುವುದು.

ಭಾಷೆಯು ಸಮಾಜ ಧರ್ಮಗಳಿಗೆ ಅಭಿವ್ಯಂಜಕವಾದುದು. ಅಂತಹ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯು ಶುಕದ ಮಂಜುಳಧ್ವನಿಯಂತೆ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಲಯಿಸಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮರ್ಮಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಚಿರಕಾಲವಾದರೂ ನವನವವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು. ಭಾಷೆಯು ಸಾಹಿತ್ಯಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಅಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆಶ್ರಯದಿಂದಲೇ ಆತ್ಮ ರಕ್ಷಣವನ್ನು ಪಡೆದಿರುವುದು. ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಭಾಷೆಯಿರುವುದು. ಅಂತಹ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಜನಿಸುವ ಸಾಹಿತ್ಯವೇ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವುದು. ಅದರಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ಮನುಷ್ಯನಾಗಿರುವನು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಶುವಿಗೂ ಇವನಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರಲಾರದು. ಪಶುವಿಗೆ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲ. ಅಕ್ಷಯವಾದ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣವೇ ಅವುಗಳ ಆತ್ಮೋನ್ನತಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ವಿಕಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನಿಗಾದರೂ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದು. ಅಕ್ಷಯವಾದ ಬುದ್ಧಿ

ಇರುವುದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನಾಗಿದ್ದರೂ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ದೇವತೆ ಯಾಗಿರುವನು. ಮನುಷ್ಯನು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮವೂ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲೇ ಬೇಕು. ತದನು ಗುಣಗಳಾಗಿಯೇ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳೂ ಇರಬೇಕು. ಈ ರೀತಿಯಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಮನುಷ್ಯತ್ವಕ್ಕೆ ಆದರ್ಶವಾಗಿಯೂ ದೇವತ್ವಕ್ಕೆ ಗುರುತಾಗಿಯೂ ಇರುವುದು.

ಈ ವಿಷಯಕವಾಗಿ ಬಹಳ ಕಾಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೊದಲೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಧುರಂಧರರಾದ ಅಕ್ಷಯ ಚಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ್ ಎಂಬುವವರು :-

“ಹಿಂದುಗಳು ಯವನರ ಅತ್ಯಧಿಕವಾದ ಉಪದ್ರವಗಳಿಂದ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದಾಗ್ಯೂ, ಈಗಲೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಮಾಜಧರ್ಮಗಳೊಡನೆ ಜೀವಿಸಿರುವರು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಯವನರ ರಾಕ್ಷಸವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯದೇ ಹೋದುದು ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲ. ಇದೇ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸುಂದರರಾಗಿಯೂ ಸುಶ್ರೀಕರಾಗಿಯೂ ದೃಢ ಗಾತ್ರರಾಗಿಯೂ ದೀರ್ಘಜೀವಿಗಳಾಗಿಯೂ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ ಸಂತುಷ್ಟ ಜಿತ್ತರಾಗಿಯೂ ಧನವಂತರಾಗಿಯೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿಯೂ ಕುಲೀನರಾಗಿಯೂ ಅಚಲಪ್ರಾಯರಾಗಿಯೂ ನಿಂತಿರುವರು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾವದೆಂದರೆ :-ಅವರು ಸರ್ವದಾ ಸ್ವಧರ್ಮಪರಾಯಣರಾಗಿಯೂ ಸದಾ ಚಾರನಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುದೇ ಕಾರಣ” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು.

ಮಹಾಶಯರೆ! ಇದು ಸತ್ಯವಾದ ಮಾತು! ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಧರ್ಮವು ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಜಾತಿಯನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದೋ ಹಾಗೆಯೇ ಭಾಷೆಯನ್ನೂ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವುದು. ಆದರೆ ಪೂರ್ವಿಕರಾದ ಮಹನೀಯರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಂತೆ ಈಗಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಹೇಳದಿದ್ದರೂ, ಅವು ಅಷ್ಟು ತೃಪ್ತಿಕರಗಳಾಗಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆನಂದಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿದರೂ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿರುವಂತೆ ಮಾಡಲಾರವು. ಸುಕುಮಾರಮತಿಗಳಾದ-ನವನಾಗರಿಕರಾದ ಯುವಕ ಯುವತಿಯರಿಗೆ ಹೊಸ ಕವಿತ್ವಗಳು ಆನಂದದಾಯಕಗಳಾಗಿರಬಹುದು. ನಮಗಾದರೋ ಎಲ್ಲವೂ ಪರಮ ಪವಿತ್ರನಾದ ಭಗವಂತನ ವಿಷಯಕವಾಗಿಯೂ ಧರ್ಮ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿಯೂ ನೀತಿ ಗರ್ಭಿತವಾಗಿಯೂ

ಇರುವ ಕವಿತ್ವವೇ ರುಜಿಸುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೆಂದರೆ-“ಸನಾತನಧರ್ಮವೆಂಬ ಮರವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಸುಕುಮಾರವಾದ ವಿದ್ಯಾಲತೆಯು ವೃದ್ಧಿಹೊಂದಿದರೆ ಅದು ಕಲ್ಪಾಂತಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಮತ್ತು ಯಾವ ಕವಿಯು ಮನೋಹರವಾದ ಮಧುಮಯವಾದ ಕಲ್ಪನಾಚಿತ್ರವು ವೀಣಾರ್ಯುಂಕಾರದಂತೆ ವಾಚಕರ ಕಣ್ಣೆದಿರಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುವುದೋ ಅಂತಹ ಕಲ್ಪನೆಯು, ನಮ್ಮ ಹೃದಯ ಸಿಹ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಜೀರಕಾಲವಿರಾಜಿಸುತ್ತಾ ಅಧಿಕಾರಮಾಡುವುದು.

ಈಜೇಜೆಗೆ ಕೆಲವು ನವನಾಗರಿಕರಿಗೆ-“ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ” ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಕಾಣುತ್ತಿರುವುದು, ಕೆಲವು ಕಲ್ಪಿತವಿನ್ಯೋದಕಧೆಗಳೆಲ್ಲ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿರುವರು. ಅವುಗಳಿಂದ ಕೇವಲ ಮನೋಲಾಸಬಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತುಂಬುವುದಕ್ಕಾಗುವುದು. ಇದು ಕೇವಲ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರ ಅನುಕರಣಮಾತ್ರವಲ್ಲವೆ? ಈಗಿನ ಲೇಖಕರು-ಪಾಠಕರಿಗೆ ಇದೇನು! ಇದೇನು! ಎಂದು ಕೇವಲ ಕುತೂಹಲವುಂಟಾಗುವಂತೆ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಬರದುಬಿಟ್ಟರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ಧನ್ಯರೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಆದರಿಂದ ಯಾರಿಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಬಂದಹಾಗೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಮತರೀತಿಯಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರಮಾಡೋಣ “ಆರ್ಟ್” ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆರ್ಟ್ ಅಂದರೆ ಯಾವುದು? ಎಂಬುದನ್ನು “ವಾಟೇಸೆ ಆರ್ಟ್” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ “ಕಲೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾದ ಶಕ್ತಿಯ ಫಲಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾಗಿರುವುದು. ಉದ್ದೇಶ್ಯವೈತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಸಾರ್ಥಕತೆಯಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಉನ್ನತಿಗಾಗಿ ಅವನತಿಗಾಗಿ ಇದು ಸಾಹಾಯ್ಯಕವಾಗಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಇದು ಒಳ್ಳೆಯದೂ ಹೌದು. ಕೆಟ್ಟದೂ ಹೌದು. ವಿದ್ಯಾವಂತನು ತನ್ನ ಭಾವವನ್ನು ಅನ್ಯರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ

ಪ್ರೇರಣೆಮಾಡಿದರೆ ಆಗವನು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವನು. ಮತ್ತು ಅಂಗಚಲನ, ರೇಖೆ, ವರ್ಣ, ಶಬ್ದ, ವಾಕ್ಯಸಮನ್ವಯ, ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಅನ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವವನ್ನು ಸಂಚರಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬಲ್ಲನು. ಇಂತಹ ವಿದ್ಯಾವಂತನು ಸಮಭಾವದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಶ್ವಸಂಸಾರವನ್ನು ತನ್ನಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು” ಎಂದು ಬರದಿರುತ್ತದೆ.

ಅಂದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅನ್ಯತ್ರ, “ಭಾವಸಂಚರಣ, ಭಾವಸಂಕ್ರಮಣ ಶಕ್ತಿಗಳೇ ಕಲೆಯ ಲಕ್ಷಣವೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೇ ಸಾಲದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ “ಟೆಲೆಸ್ಟರ್” ಎಂಬುವವರು—“ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನಾಗಲೀ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರರಿಗೆ ತಿಳಿಸದಿದ್ದರೆ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಬಂದು ಗೆರೆಯನ್ನು ಗುರುತುಮಾಡಿ ಅಕ್ಷರವನ್ನು ತೋರಿಸುವಂತೆ ಕವಿತೆಯೆಂಬ ಬಂದು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪಿಯಂತೆ ತಕ್ಷಣ ಏನೋ ಬಂದು ಚಿತ್ರಭಾವವನ್ನು ಬರದಂತಾಗುವುದಲ್ಲವೆ? ಹಾಗಾದರೆ ಏನಾದಾಗಾಯಿತು? ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಭಾವವು ಮಾನವಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಾಟಿ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವುದೋ ಅದೇ ಆರ್ಟ್ (ಕಲೆ) ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು” ಎಂದು ಹೇಳಿರುವರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಾಸಮಾಲೋಚಕರೆಲ್ಲರೂ ಬಿಟ್ಟಿರುವರು.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬೇರೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯೆಯು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಆದರ್ಶದಂತೆ ಎಷ್ಟು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಮುಕ್ತಕಂಠರಾಗಿ ಹೇಳುವೆವು. ಹಾಗಾದರೇನೇ ವಿದ್ಯೆಯು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಮಾನವ ಹೃದಯಗಳನ್ನೂ ಬಂದೇ ಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವುದು. ಅದರಿಂದ ಜನಾಂಗಕ್ಕೂ ಉನ್ನತಿಯುಂಟಾಗುವುದು.

ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಕೇಳಿದರೂ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಿದರೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೇ ಮನಸ್ಸುಲಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೋ ಅಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವುದೇ ವಿದ್ಯೆಯು ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡುವುದು. ಮತ್ತು ಯಾವುದು ಜನಗಳನ್ನು ಐಕಮತ್ಯಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುವುದೋ ಅದೇ ಉತ್ತಮವಾದ ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿ ಆಗುವುದು.

ನಾಚಕರೆ! ಪ್ರಕೃತ ಮಾಸಿಕಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಕಲ್ಪಿತ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂಕೋಚದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮೆದುರಾಗಿಡುವೆವು. ಅದರಿಂದಲೇ ಆರ್ಟ್‌ನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಾವೇ ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಎಷ್ಟು ಕುತ್ಸಿತಾಚಾರಗಳು? ಎಷ್ಟು ಹೊಸಭಾವಗಳು? ಎಷ್ಟು ವಿಲಾಯತೀಯ ಪ್ರಮದ ಪೂತಿಗಂಧಗಳು? ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುವು.

ಅದನ್ನು ಅನುವಾದಮಾಡಲೂ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಜುಗುಪ್ಸೆಯುಂಟಾಗುವುದು. ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಹೋದರಿಯರ ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದೆ? ಅಂತಹ ಕಲ್ಪಿತ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರಿಯುವ ಪಂಡಿತ ಶಿರೋಮಣಿಗಳಿಗೆ—“ಬುದ್ಧಿಯೊಡನೆ ಲೇಖನಿಯನ್ನುಪಯೋಗಿಸಿರಿ! ಬರೀ ಲೇಖನಿಯನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಡಿರಿ!” ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಮತ್ತೆ ಬತ್ತಿಹೇಳುವೆವು. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಾನುಸರಣದಿಂದ ಬರದ ಬಂದು ಕಲ್ಪಿತಕಥೆಯ ಬಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಬರಿಯುವೆವು.

ಸುಬಾಲ—ಎಲೈ! ಕಾಮಿನಿ! ಆಪಾಟಿನಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮದ್ಯವೇ ಇನ್ನೂ ಇರುವುದೋ?

ಕಾಮಿನಿ—ಇರುವುದು! ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು.

ಸುಬಾಲ—ಆದರೆ ನನಗೀಗ ಶರೀರವು ಹೇಗೋ ಇರುವುದು, ಇಂತಹ ಸಮಯಕ್ಕೂ ಬಹಳ ಬಳಿಯದು. ಅದನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬಾ! ತಂದು ನನ್ನ ಟೀಬಲಿನ ಮೇಲಿಡು. ನಿನ್ನೆ ಶೀಮೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಆಹಾರದ ಪ್ಯಾಕನ್ನೇ ತಂದಿಡು. ಹೋಗು! ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತಂದಿಡು. ತಡಮಾಡಬೇಡ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರುಗಳು ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗಲು ಇಗೋ ಬರುವ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನಾನು ಡ್ರೆಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧಳಾಗಿರಬೇಕು.

ಕಾಮಿನಿ—ನಾನೇನೋ ತಂದಿಡುವೆನು. ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ ಆದರೆ ನೀನು ಹುಟ್ಟಿದ ಜಾತಿ ಯಾವುದು? ನಿನ್ನ ಕುಲವೆಂತಹದು? ನೀನೀರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರಂಭಮಾಡಬಹುದೆ? ಯೋಗ್ಯರಾದವರು ಕೇಳಿದರೆ ಏನು

ದಾರು? ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸು! ಇಷ್ಟು ಪಬ್ಲಿಕಾಗಿ ಹೋಗಬೇಡ. ಇದು ಹಿಂದೂ ನಾರೀಯರಿಗೆ ತಕ್ಕದಲ್ಲ.

ಸುಬಾಲ-ಹೋಗು! ಹೋಗು! ಮಾತನಾಡಬೇಡ "ಧ್ಯಾಂ ನಾಃ ಸೇ ಸ್" ಅವರಿವರ ಮಾತೇನು ನನ್ನ ಆತ್ಮಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವು ನನಗಿಲ್ಲವೆ? ಗಂಡಸರಿಗೆ ನಾವಾವಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಡಮೆಯಾಗಿರುವೆವು? ಅವರು ಮಾಡಿದರೆ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ, ನಾವು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯೋ? ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಾಕ್ಸಿಗ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಸರಿ? ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ನೀನಾರು? ನನಗೆ ಉಪದೇಶ ಕೊಡಲು ನೀನು ಯಜಮಾನಿಯಲ್ಲ. ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತಂದಿಡು.

ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಾರ್ಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಡಬಹುದೆ? ಇಂತಹ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಓದಿದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಹೇಗೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದೀತು? ಈ ರೀತಿಬರಿಯುವುದು ಯುಕ್ತವೆನಿಸುವುದೆ? ಇವುಗಳನ್ನು ದ್ವಾಪಿತನಮಾಡಿದರೆ ಹೇಳದವರಿಗೆ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ "ಗೊಡ್ಡುಗಳು" ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ. ಯುಕ್ತಾಯುಕ್ತ ವಿವೇಚನಾಪರರಾಗಿರುವವರಾದರೂ ನ್ಯಾಯವನ್ನರಿಯುವರು. ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಕೃತ ಭಾಷಾಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಬಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುವು. ಪರಮಾರಾಧ್ಯಗಳೂ, ಜಿರಂತನಗಳೂ, ಜಿರಾದ್ಯತಗಳೂ, ಸಿತತದಳವಾಸಿನಿಯೂ ಆದ ದೇಶಭಾಷಾಭಾರತಿಯ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನವೀನ ಗ್ರಂಥಕಾರರ ಶಸ್ತ್ರಾಭೂತಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯಾವ ಸಹೃದಯರಾದ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕರ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಅಶ್ರುಧಾರೆಯು ಹರಿಯಲಾರದು. ಯಾವಾಗ ಪ್ರಣವೂ, ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಯೂ ದೂರವಾಗುವುದೋ ಅದನ್ನು ನಾವರಿಯುವು. ಎಲೈ ಜನನಿ! ಇಂತಹ ದುರ್ದಶೆಯೇ? ನವನಾಗ ರೀಕರ ನೂತನ ಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳಿಂದ ಕ್ಷತವಿಕ್ಷತಳಾಂಗಗಳಾಗಿರುವಿ! ಅಯ್ಯೋ! ಎಲೈ ವಾಣಿ! ನಿನಗೆ ಎಣಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾದ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿದ್ದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು! ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ನ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತೃದ್ರೋಹಿಗಳಲ್ಲವೆ? ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕನಿಕರ

ವುಂಟೆ? ನಿನ್ನಾದಿಸಂತಾನಗಳು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನೀ ದುರ್ದಶೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ಬಿಡದಿರಲಾರರು! ಹಾ! ಯಾವಾಗ ಯಾವ ಮಹನೀಯನ ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಪಥ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ನಿನ್ನಂಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೂರ್ವದಂತೆ ಪೂರ್ಣಸಾಂದರ್ಭವನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರಪ್ಪವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವುವು?

ಈಗಲೂ ನಿನ್ನ ಸಂತಾನಗಳಲ್ಲಿ ದಯಾಳುಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಜನವಿರುವರು, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಬಿದ್ದರೂ ಸಾಕು, ನಾವೇನುಮಾಡೋಣ! ಪರದೇಶವಾಣಿಯಂತೆ ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತಳುಕು ಪಳುಕುಗಳಾವುವೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಶುದ್ಧ ಶುಷ್ಕ ಪತಿವ್ರತಾಶೀರೋಮಣಿಯಂತಿರುವಿ, ನಿನಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಚಾಕಚಕ್ಯಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬರದು, ಹಳೇ ಕಂದಾಚಾರಗಳಾಗಿ ನವನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಸರಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಿನ್ನ ಕಡೆ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿ ಪ್ರಸರಣವೇ ಇಲ್ಲದಿದೆ, ಅದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ವಿವೇಕಿಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂದೇ ರೀತಿಯಾಗಿರುವರು, ಅವರು ಪರಪ್ರತ್ಯಯನೇಯಬುದ್ಧಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಹವಂಭರತಖಂಡದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರಾದರೂ ಇದ್ದೇ ಇರುವರು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಸ್ತೂರಿಯು ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುವುದು? ಅದರ ಮಹತ್ವವು ದಿಗ್‌ದಿಗಂತಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತನ್ನ ಸುಗುಣಕ್ಕೇಡು ಮಾಡಿ ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ?

ಪ್ರಕೃತನಿಖಿಲ ದೇಶಭಾಷೆಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯೇ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಾಗಿರುವುದು. ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಸ್ಪ್ರೀಧನವನ್ನು ಪಡೆದು ಬಂದ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುವು. ಹೀಗಿರಲು ನಾವು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಅನುಸರಿಸಬಾರದು? ದೇಶಭಾಷೆಗಳು ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳಿಂದ ಜಟಿಲವಾಗಿರುವುವು ಈಚೇಚಿಗೆ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕಾಕರ್ತರೂ ಗ್ರಂಥಕರ್ತರೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳ ರೂಪವನ್ನು ಕಡಿಸಿ ತಮ್ಮಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅಸಂಸ್ಕೃತಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಬರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿರುವರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪತಿವ್ರತೆಗೆ ವೇಶ್ಯಾವೇಷವನ್ನು ಹಾಕಿ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದು.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಭಾಷೆಯ ಭಾವವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡುವ—
 ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ನೀತಿ
 ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳಿರುವುವೋ ಆ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಕರತಲಾಮಲಕದಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರುವುದು, ವಿಶ್ವಮಾನವರ ಭಾಂಡಾರದಿಂದಲೂ ಪ್ರಕೃತಿ ಭಾಂಡಾರದಿಂದಲೂ ಸದ್ಭಾವರತ್ನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಮಾಡಿ ದೇಶೀಯರ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಎರಚಬೇಕು. ಭಾವದ ಪ್ರವಾಹವನ್ನು ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸೌಭ್ರಾತ್ಯತ್ವವನ್ನು ಗಂಗಾತರಂಗಗಳಂತೆ ವಿಶ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಹರಡಿಸಬೇಕು. ವಿದೇಶ ಭಾಷೆಗಳಿಂದ ದೇಶಭಾಷೆಗಳಿಗೆಷ್ಟು ಸಹಾಯಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು. ಅದಲ್ಲದೇ ವಿದೇಶೀಯರ ಸಮಾಜಾನುಕರಣಗಳು ನಮಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲ.

ಬಂಗಾಳಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ದೇಶಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲೂ ಕೆಲಸಮಾಡತಲಿರುವುದು. ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪದವಿಯಲ್ಲಿರಲಿ ಬಂಗಾಳಿಗಳು ದೇಶಭಾಷೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ವಾರ, ಮಾಸ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಓದದಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗಾದಿನದಾಹಾರವು ರುಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರೆದು ಭಾಷಾಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡತಲಿರುವನು. ಮತ್ತು ಇತರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿರುವರು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಬಂಗಾಳಾದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗ್ರಂಥಗಳು ನಕ್ಷತ್ರಗಳಂತೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಲಿರುವುವು.

ಹಿಂದೆ “ಸಾಹಿತ್ಯ” ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಅನೇಕಾವರ್ತಿ ಹೇಳಿರುವೆವು. ಆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಬ್ದವಾವುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಕೃತ ತಿಳಿಸುವೆವು. ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಬ್ದವು ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಬ್ದವಾಗಿರುವುದು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಬ್ದವು ಯಾವ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಲದು. ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೂರು ವಿಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವು ತಿಳಿದು ಬರುವುದು.

- ೧. ಬಂದರೊಡನೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸೇರಿ ವ್ಯವಹರಿಸಲ್ಪಡುವಿಕೆ.
- ೨. ಅನೇಕಗಳ ಸಮಾವೇಶವು.
- ೩. ಕವಿಕೃತ ಗದ್ಯಪದ್ಯರೂಪವಾದ ಗ್ರಂಥವಿಶೇಷವು.

ಮೂರನೆಯದು ಪ್ರಯೋಗಾನುಸಾರವಾಗಿ, ಮಾಘ, ಭಾರವಿ, ರಘುವಂಶ, ಹರಚರಿತ, ಸೇತುಬಂಧ ಮುಂತಾದವುಗಳಾಗಿರುವುವು. ಆದರೆ ವೇದ, ಸ್ಮೃತಿ, ವೇದಾಂಗಗಳೇ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ “ಲಿಟರೇಚರ್” ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡದ್ದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಶಬ್ದಕ್ಕೂ ಜಾತಿ ವಿಶೇಷದಿಂದುಂಟಾದ ಸಮಷ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಲಿಖಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಚಿಂತಾರಾಶಿಯ ನಿಧಿಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಗ್ರಂಥ ವಿಶೇಷಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಲ್ಪಡತಲಿರುವುದು. ಪ್ರತ್ಯೇಕ ದೇಶ ಗ್ರಂಥ ಸಮಷ್ಟಿಯಿಂದ ದೇಶಚಿಂತೆಯೂ, ಕಲ್ಪನೆಯೂ, ಉದ್ಯಮವೂ, ಆಶಾನ್ವೇಷವೂ ಕಾಣಲ್ಪಡುವುದೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಿಂದ ಗ್ರಂಥಸಮಷ್ಟಿಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದು ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆ ಇರುವುದು. ಅಂತಹ ಎಲ್ಲೆಯೊಳಗೆ ಇರುವ ಪ್ರದೇಶವೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಜ್ಯವಾಗಿರುವುದು. ಅಂತಹ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ದೇಶಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಮೊದಲು ಜಾತೀಯ ಚಿಂತೆ, ಕಲ್ಪನೆ, ಆಶೆ, ಉದ್ಯಮ, ಇವುಗಳ ಸಾಧನವೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಹಾಗಾಗುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಈಗಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಲಾರದು. ಗದ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಬರಿಯಲಿ, ಪದ್ಯವನ್ನಾದರೂ ಬರಿಯಲಿ, ಆರ್ತರ ದೀರ್ಘನಿಶ್ವಾಸವೂ ಪ್ರಣಯಿಗಳ ಪ್ರೇಮೋಚ್ಚ್ವಾಸವೂ ವೀರರ ಉದ್ವಿಗ್ಧನವೂ ಭಕ್ತರ ಭಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಯೂ ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿರುವುವೋ ಅನೇಕ ಉತ್ತಮ ಗ್ರಂಥಗಳೆಂದೂ ಯಾರತಾನೆ ಹೇಳಲಾರರು? ಕಾಲ, ದೇಶ, ಅವಸ್ಥೆ, ಇವುಗಳ ಭೇದದಿಂದ ಮನುಷ್ಯರ ಭಾವವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು ಭಾಷೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿ ಅಲ್ಪಾಯಾಸದಿಂದ ಸಾಧನಮಾಡಿದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯು ಸಾರ್ಥಕವನ್ನು ಹೊಂದುವುದು. ಯಾವ ಜಾತಿಯ ಕವಿ, ಗಾಯಕ, ಲೇಖಕರಾಗಲಿ, ಕಾವ್ಯ, ಗಾನ, ಉಪನ್ಯಾಸ, ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಚಿಂತಾಪ್ರವಾಹವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿ ಸುವರೋ ಅಷ್ಟೊಂದು

ಭಾಷೆಯೂ ಸುಂದರವಾಗಿ ಲೋಕೋತ್ತರವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವುದು. ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಕೃತಿ, ಗತಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ವಿಕಾಸ, ವಿರಾಮಗಳನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಭಾಷೆಯ ಆದಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪುಷ್ಟಿಯು ತಿಳಿಯುವುದು. ಪ್ರಾಚೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಭಾಷೆ, ಭಾಷೆ, ಭಂದಸ್ಸು, ಶಬ್ದವಿನ್ಯಾಸ, ರಚನಾರೀತಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಮಾಡಬೇಕು. ವ್ಯಾಕರಣವು ಭಾಷೆಯ ಅಂಗಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳಿಗೆ ಸಾಂದ್ರಶ್ಲೇಷಣವಾಗಿರುವುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಿಸಬೇಕು. ಅಭ್ಯಾಸಿಸಿದ ಭಾಗವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೃದ್ಯತವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಅನವರತವೂ ಆಲೋಡನೆಮಾಡಬೇಕು. ಖರೀ ವ್ಯಾಕರಣಾಧ್ಯಯನದಿಂದ ಯಾವ ಫಲವೂ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಫಲವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿಮರ್ಶಿಸಬೇಕು. ಭಾಷೆಯಿಂದ ವ್ಯಾಕರಣವೇ ಹೊರತು ವ್ಯಾಕರಣದಿಂದ ಭಾಷೆಯಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಕರಣಾಧ್ಯಯನದ ಫಲವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರ್ಯಾಲೋಚನೆಯಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುವುದು.

ಬಂಗಾಳ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬೌದ್ಧ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವುದು. ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು—ಯೋಗಿಪಾಲ ಮಹೀಪಾಲ ಮಾಣಿಕಚಂದ್ರ ರಮಾಚಾರ್ಯ ಪಂಡಿತ ಘನರಾಮ ಮಯೂರಭಟ್ಟ ರೂಪರಾಮ ಶೇಲಾರಾಮ ಮಾಣಿಕರಾಮ ಪ್ರಭುರಾಮ ಸೀತಾರಾಮ ರಾಮದಾಸ ಇವರೇ ಮುಂತಾದ ಮಹನೀಯರು, ಪಾಮರರು ಆತ್ಮವಲಂಬಿಗಳಾಗುವದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಗಾನರೂಪವಾಗಿ ಬರೆದಿರುವರು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾಷಾರಚನೆಯ ಸ್ವರೂಪವು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿರುವುದು. ಅಕ್ಷರಾನಭಿಜ್ಞರಾದ ಬಾಹುರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿರುವದೊಂದು ವಿಧ. ತಿಳುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಜನಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಧ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯದು ಗಾನರೂಪವಾಗಿಯೂ ಎರಡನೆಯದು ಪ್ರಬಂಧರೂಪವಾಗಿಯೂ, ಇರತಕ್ಕದ್ದು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜನೀತಿ, ವಾಣಿಜ್ಯನೀತಿ, ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯನೀತಿ, ಧರ್ಮನೀತಿ, ಕೃಷಿನೀತಿ, ಸಮಾಜನೀತಿ, ಇವೇ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಂಗ್ರಹ ರೂಪದಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತಲಿರಬೇಕು.

ಬಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಬಹಳ ಪ್ರಬಲದೇಯಲ್ಲಿ ದ್ದಿತು. ಕ್ರಮಶಃ ಶೈವ, ಶಾಕ್ತ, ಸಾಹಿತ್ಯಗ್ರಂಥಗಳು ಹೇರಳವಾಗಿ ವಿಜೃಂಭಿಸಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗಾನರೂಪವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಕಾವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳೂ ಆಯಾ ಮಾತೃಭಾಷಾ ಕುಲಾಚಾರವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಪಡಿಸುವಂತಹವುಗಳಾಗಿ ಯೇ ಇದ್ದವು.

ಆಯಾ ಮತದವರಿಗೆ ಅಭ್ಯುದಯಕಾಲವೊಂದಿಗಿದಾಗ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರಕಾಶದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬಿಡತಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಬೌದ್ಧ, ಶೈವ, ಶಾಕ್ತ, ವೈಷ್ಣವ, ಮುಂತಾದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಂತೆ ಸೌರಸಂಪ್ರದಾಯವೂ ಸಾಹಿತ್ಯಪುಷ್ಟಿವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು.

ಧರ್ಮವಿಚಾರದಂತೆ ರಾಜನೈತಿಕವಿಚಾರವೂ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಕರ್ಷವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ರಾಮಾಯಣ, ಭಾರತ, ಭಾಗವತ ಮುಂತಾದ ಪುರಾಣಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಯಾವ ನ್ಯೂನತೆಯೂ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಬೌದ್ಧ, ಶೈವ, ಶಾಕ್ತ, ಸೌರ, ವೈಷ್ಣವ, ಸಂಪ್ರದಾಯಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವಸಂಪ್ರದಾಯದವರು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಹಳ ಸಹಾಯಮಾಡಿರುವರು. ವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಸಮಾಧುರ್ಯ ಮಯವಾದ ಲೇಖನಿಯಿಂದ ಮಧುರಕೋಮಲಕಾಂತವಾದ ಅಮೃತಮಯವಾದ ಕವಿತಾಚಾಹ್ನವಿಯು ಈಗಲೂ ಮಾನವಲೋಕದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಿಸುವ ಸಹೃದಯರನ್ನು ಪೂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವೈಷ್ಣವಾಗ್ರಸರವಾದ ಜಯದೇವಕವಿಯು ಗೀತಗೋವಿಂದವೇ ನಿರರ್ಥನವಾಗಿರುವುದು.

ಇದುವರೆಗೂ ಭಾಷಾವಿಷಯಕವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿದುದು ಸರಿ, ಪ್ರಕೃತನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳಾವವೆಂದರೆ—ಮೊದಲು ನಾವಾವದೇಶದಲ್ಲಿರುವವೋ ಆ ದೇಶವು ಹೇಗಿರುವುದೆಂಬುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಂತರ ಆ ದೇಶದ ಜನಗಳು ಪ್ರಕೃತ ಹೇಗಿರುವುದೆಂಬುವುದನ್ನೂ, ಹಿಂದೆ ಹೇಗಿದ್ದರೆಂಬುವುದನ್ನೂ, ಮುಂದೆ ಹೇಗಾಗಬಹುದೆಂಬುವುದನ್ನೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಈ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದರೆ ಮತ್ತು ಅವ ತಿಳುವಳಿಕೆಯೂ ಅಷ್ಟಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಜನಗಳು ಹೇಗಿದ್ದರೆಂಬುವುದನ್ನು ಅರಿಯದಿದ್ದರೆ ಯಾವುದೂ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಗಲಾರದು. ಆ ವಿಷಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಪೂರ್ವಿಕರು ಯಾವ ಯಾವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವರೆಂಬುವುದನ್ನು ಬೇಕೆಂಬ ಅಂಶವೇ ಪ್ರಕೃತವೆಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ವೈಜ್ಞಾನಿಕರಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ತ್ರಿಕಾಲ ಜ್ಞಾನವು ನೆಲಗೊಂಡಿತ್ತೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುವೆವು. ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮಹನೀಯರಲ್ಲಿರುವರೋ ನಾವರಿಯುವೆವು!! ಅಂತಹವರು ಬಬ್ಬರು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ನಾವವರ ಪಾಠಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯತ್ತನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವೆವು. ಹಾ! ಅಂತಹ ಸಮಯವು ನಮಗೆ ಮತ್ತೆ ದೊರೆಯುವುದೇ? ಅಂತಹ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸಭೆಯು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಜ್ಞಾನಿಗಳು ಹೇಳುವರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿದ್ದೆನು, ನನಗೆ ಅಂತಹ ಯಾವ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳುವೆನು.

ನಮ್ಮ ಭರತಖಂಡವು ಮಹಾಪವಿತ್ರನಾದುದು. "ಸುಫಲಾಂ ಸ. ಜಲಾಂ ಸಸ್ಯಶ್ಯಾಮಲಾಂ" ಎಂಬಂತಿರುವುದು. ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕಾನೇಕಾನರ್ಥ ರತ್ನಗಳು ಮಿಂಚುತ್ತಲಿದ್ದವು ಆದುದರಿಂದ ಭಾರತೀಯರು ಸುಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾಗಿಯೂ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತರಾಗಿಯೂ ಅಚಲರಾಗಿ ನಿಂತಿರುವರು. ಹಾಗಿದ್ದ ಕಾರಣವೇ ಬೌದ್ಧ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಬಿಸಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದೆವು. ಮುಸಲ್ಮಾನರ ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನೂ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದೆವು. ಪ್ರಕೃತ ಧರ್ಮಯುಗದಲ್ಲಿ - ಧರ್ಮಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೂತನಧರ್ಮಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ಯಥಾವರ್ತನೆಯಾಗಿರುವೆವು. ಈ ಅಂಶಗಳು ಹಿಂದುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲ ಈ ನನ್ನ ಮಾತು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟು ಗಣಿಯಮಾತಂತಿದ್ದರೂ ಹಿಂದಿನ ಆರ್ಯರ ಗೌರವವನ್ನು ಸ್ತೋತ್ರಪಥಕ್ಕೆ ತರುವುದೇ ಮಹಾಫಲವಾಗಿರುವುದು.

ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದವರು ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ತಂತಮ್ಮ ದೇಶಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರಿಯಬೇಕು. ಈಗಿನ

ಕೆಲವು ಪಂಡಿತರಿಗೆ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಬರಿಯುವುದು ಅವಮಾನಕರವೆಂತಲೂ ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ನವನಾಗರಿಕರಿಗೆ ದೇಶಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಕೂಡ ಮಹಾ ಹಾಸ್ಯಸ್ಪದವಾದ ಕೆಲಸವೆಂತಲೂ ಭಾವನೆ ಇರುವುದು. ಈ ರೀತಿಯಾದುದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದೇಶಭಾಷೆಯು ಇಷ್ಟು ದುರ್ಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಇಂತಹ ಮೌಢ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ದೇಶಭಾಷಾಜನನಿಯ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಕಾಪೆಟ್ಟು ದಿಂದ ಯಶಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು.

ಕೊನೆಗೆ ನಾವು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ—ಯಾರಾದರೂಬ್ಬರು ಇಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲೇಬೇಕು. ಕರ್ತವ್ಯೋದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ಅಶಾಂತಭಾವದಿಂದ ಸಾಧನಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿಯು ಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರೂ ದೇಶಭಾಷಾಸೇವೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸಕ್ತರಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಕಲಾಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಾಪ್ರಣಾಳಿಯು ಕ್ರಮವಾಗಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದರೆ "ದಿ ನೇಷನಲ್ ಕಾನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್" ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ದೊಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಪ್ರತಿ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಪ್ರತಿ ತಾಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಭೆಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಬೇಕು. ಧನಿಕರೂ, ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ, ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಗಳೂ, ಉದಾರತ್ವದಿಂದ ಕೈಲಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಹಾಯಮಾಡಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಸಭೆಗಳು ಸಾರೋದ್ದಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಮಸ್ತ ದಾನಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಜ್ಞಾನದಾನವೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮವೆಂದು ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮೊರೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದು. ಅದು ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವುದು. ಹಾಗಾಗಬೇಕಾದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನ ಕ್ರಿಯೆಯು ಒಂದೇಫಲವನ್ನು ಸಾಧಿಸತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಐಕಮತ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಸುಮ್ಮನೆ ಅನೇಕ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಮಧ್ಯೆಮಧ್ಯೆ ಅವಾಂತರ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ತಾನೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದುದರಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅದು "ದೇಶಭಾಷಾಭಿವೃದ್ಧಿ" ಎಂಬುವುದೇಂದಾಗಿರುವುದು. ಆ ಉದ್ದೇಶ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಈ ದಿನ ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಹನೀಯರು ಈ ಸಭೆಯನ್ನಲಂಕರಿಸಿರುವರು. ಇಂತಹ ಮಹನೀಯರ ಉದಾರವಾದ ಕಟಾಕ್ಷ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವೀಸಭೆಯು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸದುದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಸರ್ವಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿ ಆಗುವುದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ ಇಲ್ಲ. ಇಷ್ಟುಜನ ವಿದ್ಯಾವಂತರು ಸೇರಿ ಅಜ್ಜನಾದ ನನ್ನನ್ನು ಅಗ್ರಾಸನಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಯಾವದಾದರೊಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ನನ್ನ ಅಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗೋಚರವಾದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಸಭಾಸ್ಮಾರದಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿರುವೆನು.

ಈ ದಿನವು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಮಹಾನಂದದಾಯಕವಾದ ದಿನವಾಗಿರುವದು. ದೇಶಭಾಷಾಜನನಿಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಈ ದಿನವು ಪುಣ್ಯಾಹದಿನವಾಗಿರುವದು. ಇದು ಸಾಧಕರ ಪ್ರೇಮಾಂಜಲಿಯನ್ನರ್ಪಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕುಭದಿನವಾಗಿರುವುದು. ಪ್ರಕೃತ ಶತಸಹಸ್ರಜನಗಳು ಭಕ್ತಿಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ರಾಗಿ ಪ್ರಪ್ತಾಂಜಲಿಯೊಡನೆ ಭಾಷಾಜನನಿಯ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವೆವು. ಎಲ್ಲರೂ ಐಕಮತ್ಯದಿಂದ ವಂದನೆಯನ್ನರ್ಪಿಸಿ ನವಬಲದಿಂದ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿ ಮಾತೃಭಾಷೆಯ ಸೇವೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಕಾಲವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಧಾರೆಯರ ಯೋಣ. ಪ್ರಕೃತ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತೆಯನ್ನು ತ್ಯಾಗಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ದಾರಾತ್ಮ್ಯವನ್ನು ದೂರಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ನೀಚತ್ವವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಬದ್ಧಕಂಕಣರಾಗಿ ಬಂದಿರುವೆವು.

ಬನ್ನಿರಿ! ನಮ್ಮಗಳ ಅಚ್ಚೇದ್ಯವಾಗಿಯೂ ದೃಢವಾಗಿಯೂ ಇರುವ ದಿವ್ಯವಾದ ಪ್ರೇಮಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಭಾತೃಭಾವದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟು ದೇಶಭಾಷಾಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವೆ. ಆಗ "ಅಲ್ಪಾನಾಮಪಿವಸೂ ಸಾಂ ಸಂಹತೀಕಾರ್ಯಸಾಧಿಕಾ" ಎಂಬ ನಾಣ್ಯಡಿಯು ಸುಳ್ಳಾಗಲಾರದು. ಇದೇ ರೀತಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸೇರಿ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ಉತ್ಸಾಹವು ಜನಗಳ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನವಬಲವನ್ನು ಸಂಚಾರಮಾಡಿಸುವುದು. ಇಗೋ! ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕರ್ಮಫಲದಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನಿಡದೇ ಕರ್ಮಫಲವನ್ನು ಶ್ರೀ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ ಕರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಅಗ್ರೇಸರರಾಗುವೆ.

ಶ್ರೀತಜನರೈ ಏಧಾಶ್ರೀ |
 ಭಾಷಾಜನನೀಹ ಭಾನುಭಾನುರಿವ |
 ದಿಶಿಶಿ ದೇಶವಿದೇಶಾ |
 ಸಾಕ್ರಮ್ಯಾನಾರತಂಭೂಯಾತ್ ||

ಸೂರ್ಯಕಿರಣದಂತೆ ಶ್ರೀತಜನ ಸುಖಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನೂ ಐಶ್ವರ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡುವ ದೇಶಭಾಷಾ ಜನನಿಯು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ದೇಶವಿದೇಶಗಳನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿ ಸರ್ವದಾ ವಿರಾಜಿಸಲಿ ಎಂದು ಚೈತನ್ಯ ಕಂಠದಿಂದ ಜಯಘೋಷವೆಂದಾಡಿ ತೃಪ್ತರಾಗೋಣ.

ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ.

ಸರಳಕವಿಸೂರಿಗಳಾದ ಮ|| ಪಂಡಿತ ರಾಜಗೋಪಾಲ, ಚಕ್ರವರ್ತಿಯವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧಕವಾಗುವಂತೆ ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾದ ಶ್ರೀ ಅಮೂಲ್ಯಚರಣ ವಿದ್ಯಾಭೂಷಣರ ಅಭಿಭಾಷಣವನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಒಂದು ಉಪನ್ಯಾಸರೂಪವಾಗಿ ಈ ರಾಜಧಾನಿಯ ಮಹಾಜನಗಳ ಪ್ರಯೋಜನಾರ್ಥವಾಗಿ ಓದಬೇಕೆಂದು ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆಕೀಟಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದವರಿಗೂ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿರುವುವು. ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಹಾರಸಿದ್ರಿಯೇ ಮೊದಲಾದುವುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯಗಳಾಗಿರುವುವು. ಈ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಧರ್ಮಗಳು ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲಿರುವುವು. ಮಾತನಾಡುವುದು, ಯೋಚಿಸುವುದು, ಸಮಸ್ತ ಇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೂ ಸದ್ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ, ದುರ್ವ್ಯಾಪಾರಗಳಿಗೆ ಸೆಳೆಯದಂತೆ ಮಾಡುವುದೂ, ತನ್ನ ಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ, ಲೋಕಕ್ಷೇಮಾರ್ಥವಾಗಿಯೂ ಸಕಲ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದು ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಗುಣಾತಿಶಯಗಳು ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪರಾಕಾಷ್ಠದೇನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುವು. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಹಪರ ಸೌಖ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸತಕ್ಕ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಗಳೂ ಸದ್ವಿದ್ಯಗಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ, ಕ್ಲೇಶಕ್ಕೆ ಕಾರಣಭೂತವಾದ ಸಕಲ ವಿದ್ಯಗಳೂ ದುರ್ವಿದ್ಯಗಳೆಂಬದಾಗಿಯೂ ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಹೇಳುವರು. ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿಗೂ, ಇಹಪರ ಸೌಖ್ಯಪಾಪ್ತಿಗೂ ಸಾಧಕವಾದ ವಿದ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತವೆಯೋ ಆ ದೇಶವು ಅತ್ಯುನ್ನತವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು. ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಲೋಪವಿಲ್ಲದಂತೆ ಯಾವ ದೇಶದ ಜನಗಳು ಬಾಹುಬಲದಿಂದಲೂ, ಬುದ್ಧಿಬಲದಿಂದಲೂ ಬದುಕುವರೋ ಆ ದೇಶವೇ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾದದ್ದು. ಆ ದೇಶದ ಜನಗಳೇ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾನರಾದವರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರು ಅಜಿತೇಂದ್ರಿಯರು. ತೀರ್ಯಗ್ಜಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯಾಪಾರ

ಗಳು ಇವರ ಪೈಕಿ ಬಹು ಮಂದಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸತ್ಯಗುಣ ಪ್ರಧಾನರಾಗಿಯೂ, ಸಾರಾಸಾರ ವಿಚಾರಜ್ಞರಾಗಿಯೂ, ಚಿಂತೆಂದ್ರಿಯರಾಗಿಯೂ, ಅರಿವಡ್ಡುಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಗಳ ಪರಾಯಣರಾಗಿಯೂ, ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಶಾರದರಾಗಿಯೂ, ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕರಾಗಿಯೂ ಇರತಕ್ಕವರೂ ಕೂಡ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ಸಂಪತ್ತಿಗೂ, ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೂ ಇವರ ವ್ಯಾಪಾರಗಳೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣಗಳು. ಸರ್ವರೂ ಇವರಂತೆ ಪರಿಣಮಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸದ್ವಿದ್ಯೆಗಳೇ ಮುಖ್ಯಕಾರಣ. ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಚಾರವು ಯಾವ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿರುವುದೋ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯವು ಹತವಾಗಿ ಸಂಪತ್ತು ಉನ್ನತಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು. ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶವು ವಿಲಾಯಿತಿ, ಜರ್ಮನಿ, ಅಮೇರಿಕಾ, ಜಪಾನ್ ದೇಶಗಳೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಹಿಂದಾಗಿರುವುದು. ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಹಿಂದಾಗಿರುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿ ರದೇ ಇರುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಬಂಗಾಳಗಳೂ, ಹಿಂದುಸ್ಥಾನಿಗಳೂ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರರೂ, ತಮಿಳು ದೇಶೀಯರೂ ಇವರಲ್ಲರೂ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ, ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಗೂ, ಇಹ ಪರ ಸೌಖ್ಯಗಳ ಪೂಷ್ಟಿಗೂ ಸಾಧಕಗಳಾದ ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣವಾದ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಲಿರುವರು. ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯರು ಅಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮತಿ ಮುಮ್ಮಡಿ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಜರೇ ಋದ್ಧಾಗಿ ಭಾರತ, ರಾಮಾಯಣ, ಭಾಗವತ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿ ಪಂಡಿತರ ಶೋಧನೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ಬರೆಸಿಟ್ಟರು. ಈಜಿಗೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಚಾಮರಾಜೇಂದ್ರ ಒಡೆಯರವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮುದ್ರಣಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿಗೂ, ನಾರ್ಮಲ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಉತ್ತೇಜನಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಈ ಉತ್ತೇಜನವೂ ಕೂಡ ವಿಶೇಷ ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಅನೇಕ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಪಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧಕ

ವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳ್ಯಾವುವೂ ಮಾಡಲ್ಪಡುತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇರತಕ್ಕ ಪಂಡಿತರುಗಳಿಂದಲೂ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಪಂಡಿತರುಗಳಿಂದಲೂ, ನಾರ್ಮಲ್ ಸ್ಕೂಲು ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಪಂಡಿತರಿಂದಲೂ, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಂಸ್ಕೃತಕಾಲೇಜು ಮೇಲುಕೋಟೆ ಮೊದಲಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ಪಂಡಿತೋತ್ತಮರುಗಳಿಂದಲೂ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಗ್ರಂಥರಚನೆಯ ವಿರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ದೇಶಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಜನಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕವೇಳೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿರುವೆವು. ಇದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಮಹಾರಾಜರವರ ಗಮನವು ಬಂದ ಹೊರತು ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಸದ್ವಿದ್ಯೆಗಳಿಂದಲೂ, ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದಲೂ ವಿನಾ ದೇಶವು ಬಳ್ಳಿಸಿತ್ತಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದೇಶಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಪ್ರಚಾರಮಾಡಿ ಜಪಾನ್ ದೇಶೀಯರು ೪೦ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗೆ ಸಮಾನರಾಗಿಯೂ, ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಮಿಸಿದರು. ನಾವೂ ಹಾಗೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಪಾನ್ ದೇಶೀಯರು ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಖರ್ಚಿಗೋಸ್ಕರ ಎಷ್ಟು ಕೋಟಿ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿದರೋ ಅಷ್ಟು ಲಕ್ಷ ದ್ರವ್ಯವನ್ನಾದರೂ ನಾವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶವು ವಿಶೇಷ ವೃದ್ಧಿಗೆ ಬರಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಜನರಲಾರಾಗಿರತಕ್ಕ ಮು|| ಶಾಮರಾಯರವರು ಬಹು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಷೋಜ್ಞಿವಿನಿ ಸಭೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಜೀವಕಳೆಯನ್ನು ತುಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ಭಾಷೋಜ್ಞಿವಿನಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲೇ ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತ ಪರಿಷ್ಕೆಯು ವಿರ್ಪಾಡಾಯಿತು ಈ ವಿರ್ಪಾಡಿನಿಂದ ಬಹು ಜನಗಳು ಕನ್ನಡವನ್ನೂ, ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನೂ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಿ ಬಹಳ ಸಮರ್ಥರಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಂಡಿತರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೆ ಅನೇಕ ಸದ್ಗ್ರಂಥಗಳ ರಚನೆಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವುದು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ಭಾಷೋ

ಜೀವಿನೀ ಸಭೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಡಬೇಕು. ಸದರಿ ಸಭೆಗೆ ಈ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಲ್ಲ ರೂ ಮೆಂಬರುಗಳಾಗಿರಬೇಕು. ಈ ಭರತಪಂಡದ ಭಾವಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಪದಭೃದಯಕ್ಕೆ ಸಾಧಕವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿರುವುವೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಿಸಬೇಕು. ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಕನ್ನಡಿಸಿ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿಶೇಷ ಖರ್ಚೆಲ್ಲದೆ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಾಯ ಉಂಟು. ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರು ಬಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೂವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಈ ಗ್ರಂಥರಚನೆಗೋಸ್ಕರ ಮು|| ಶಾಮರಾಯರವರ ವಶದಲ್ಲಿ ಡಲಿ. ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಇವರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿ ಡಲಿ. ಮು|| ಶಾಮರಾಯರವರು ಭಾಷೋಜ್ಜೀವಿನೀ ಸಭೆಯವರೊಡನೆ ಪರ್ಮಾಲ್ಪೋಜಿಸಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೂ, ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಉಪಯೋಗವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ, ಸಂಪದಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧಕವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ನಾಟಕ, ಆಖ್ಯಾನ, ಆಖ್ಯೇಯಗಳೇ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ, ಪರಲೋಕ ಸಾಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸ ಮೊದಲಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಲಲಿತವಾದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಸಿ, ಮುದ್ರಿಸಿ ವಿಕ್ರಯಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಡುವುದು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕ ಖರ್ಚು ಕಳೆದು ಉಳಿದ ಮೊಬಲಗನ್ನು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಜೀವನವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ಗ್ರಂಥಪ್ರಚಾರಕ್ಕೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಾಸೂ ಖರ್ಚೆಲ್ಲದೆ ಈ ಕೆಲಸವು ನಡೆಯುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತ್ ಮಹಾರಾಜರವರ ಗಮನವೂ, ಮತ್ತು ಗವರ್ನಮೆಂಟಿನವರ ಗಮನವೂ ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದೆಂದು ನಂಬಿದೇವೆ. ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡಲ್ಪಡುವಂತೆ ಮು|| ರಾಜಗೋಪಾಲ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಈ ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದದ್ದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾವು ತುಂಬಾ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದೇವೆ.

4-9-14)
ಮೈಸೂರು.)

“ ಸಾಧ್ವಿ ”

Bhashojjeevinee Sabha.

ARALA Kavi Suri, Pandit, Rajagopala Chakravarthi has published a booklet in the Kaaurese Magazine of the BHARATI VILAS of VIDYABHI VRIDHI. He proposes therein the formation of a Sabha of Scholars both Eastern and Western, to write books in the Vernacular for the instruction and edification not only of students but also of elderly people. He thinks that the books should not aim at pedantic pre-eminence but that they should contain matter of fact statements in the simplest language possible. He holds that the Bangalees, the Hindustanees, the Andhras, the Maharashtras and the Tamilians have written a number of useful books on social, moral, Agricultural, industrial and other subjects of material and spiritual interest. He wants all of them to be translated into Kanarese. The proposal is a very usefull one. He proposes that the Sabha like the one he mentions may be started under the Presidentship of the Inspector-General of Education and the Government may lend five lakhs of rupees without interest for 5 years for the publication of books. A press may also be placed at the disposal of the Inspector-General of Education solely for this purpose. It is possible and quite within the range of practical politics to make the activities of the Sabha remunerative to authors and without the expenditure of a single pie to the Government, a large number of useful books can be published and handsome remuneration may be given to writers. The proposal is an excellent one. Sometime ago we had a Bhashoeeeeveenee Sabha of which the Present Inspector-General of Education was the life and soul. It may be revived and this duty entrusted to it. We hope the question will engage the serious consideration of His Highness the Maharaja and His Government.

Mysore Patriot, 8th September, 1914.

A-3294.

ವಿದ್ಯಾಪ್ರಶಂಸೆ.

ಹರ್ತುರ್ಯಾತನಗೋಚರಂ, ಕಿಮಪಿಶಂಪುಷ್ಪಾತಿ, ಯತ್ನವದಾಪ್ಯರ್ಥಿಭ್ಯಃಪ್ರತಿಸಾದ್ಯಮಾನ
ಮನಿಶಂ ಪ್ರಾಪ್ನೋತಿವೃದ್ಧಿಂಪರಾಂ | ಕಲ್ಪಾಂತೇಷ್ವಪಿನಪ್ರಯಾತಿವಿಲಯಂ, ವಿದ್ಯಾಖ್ಯಮಂತರ್ಧನಂ,
ಯೇಷಾಂತಾಪ್ರತಿಮಾನಮುಜ್ಜತನ್ಯಪಾಃ, ಕಸ್ತ್ಯಸ್ತಹಸ್ತಧರತೆ || ೧ ||

ಕೇಯೂರಾಣಿ ನಭೂಷಯಂತಿ ಪುರುಷಂಹಾರಾನಚಂದ್ರೋಜ್ವಲಾಃ, ನಸ್ಮಾನಂ, ನವಿಲೇಶನಂ,
ನಕುಸುಮಂ, ನಾಲಂಕೃತಾಮೂರ್ಧಜಾಃ | ವಾಣ್ಯೇಕಾಸಮಲಂಕರೋತಿಪುರುಷಂ, ಯಾಸಂಸ್ಕೃತಾ
ಧಾರ್ಮತೆ, ಕ್ಷೀಯಂತೇಽಖಿಲಭೂಷಣಾಃ, ಸತತಂವಾಗ್ಧೃಷಣಂಭೂಷಣಂ || ೨ ||

ವಿದ್ಯಾನಾಮನರಸ್ಯರೂಪಮಧಿಕಂ, ಪ್ರಚ್ಛನ್ನಗುಪ್ತಂಧನಂ, ವಿದ್ಯಾಭೋಗಕರೀ, ಯಶಸ್ಸುಖಕರೀ,
ವಿದ್ಯಾಗುರೂಣಾಂಗುರುಃ | ವಿದ್ಯಾಬಂಧುಜನೋವಿನೇಶಗಮನೇ, ವಿದ್ಯಾಪರಾದೇವತಾ, ವಿದ್ಯಾರಾಜಸು
ಪೂಜ್ಯತೆ, ನಹಿಧನಂ, ವಿದ್ಯಾವಿಹೀನಃ ಪಶುಃ || ೩ ||

ಕ್ಷಾಂತಿಶ್ಚೇತ್ಕವಚೇನಕಿಂ, ಕಿಮುರಿಭಿಃಕ್ರೋಧೋಸ್ತಿಚೇದ್ಧೇಹಿನಾಂ, ಜ್ಞಾತಿಶ್ಚೇದನಲೇನಕಿಂ,
ಯದಿರುಶ್ವದ್ವಿವ್ಯಾಪ್ಯಧ್ಯಃಕಿಂಫಲಂ | ಕಿಂಸರ್ವೈರ್ಯಾದಿದುರ್ಜನಾಃ, ಕಿಮುಧನೈರ್ವಿದ್ಯಾನವದ್ಯಾಯದಿ,
ವ್ರೀಡಾಚೇತ್ಕಮು ಭೂಷಣೈಸ್ಸುಕವಿತಾಯದ್ಯಸ್ತಿರಾಜ್ಯೇನಕಿಂ || ೪ ||

ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಂಸ್ತಜನೇ, ದಮಾಪರಿಜನೇ, ಶಾರ್ಥಂಸದಾದುರ್ಜನೇ, ಪ್ರೀತಿಸ್ಸಾಧುಜನೇ, ನಯೋ
ನೈಪಜನೇ, ವಿದ್ವಜ್ಜನೇಚಾರ್ಜವಂ | ಶೌರ್ಯಂಶತ್ರುಜನೇ, ಕ್ಷಮಾಗುರುಜನೇ, ಕಾಂತಾಜನೈರ್ಧೃಷ್ವತಾ,
ಯೇಚ್ಛಿವಂಪುರುಷಾಃ ಕಲಾಸುಕುಶಲಾಸ್ತ, ಸ್ವೇವಲೋಕಸ್ಥಿತಿಃ || ೫ ||

“ ಭತೃಹರಿ ”

ಪ್ರಾಪ್ಯಪ್ರಮಾಣಪದವೀಂಕೋನಾಮಾಸ್ತೇತುಲೇವಲೇಪಸ್ತೇ |
ನಯಸಿಗರಿಷ್ಠಮಧಸ್ತಾತ್ತದಿತರಮುಚ್ಚೈಸ್ತರಾಂಕುರುಷೇ || [ಭೋ]

ವನ್ನ
ನನ

ಪಂ
ಸೆಂಟು

ದಿನಾಂಕ ಸೂಚಿ

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು

ಪಂಪನುಹಾಕವಿ ರಸ್ತೆ, ಜಾಮರಾಜಪೇಟೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೧೮

ಸರಸ್ವತಿ ಭಂಡಾರ

ವಿ. ಸೂ: ೧೫ ದಿನಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲ ಯಾರು ಪುಸ್ತಕವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲಾಗದು.

ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ದಿನ	ಹಿಂದಿರುಗಿಸುವ ದಿನ

ಪುಸ್ತಕಸೂಚಿ

ವ. ಸಂ: T N14

ಕ್ರ. ಸಂ: 3294

ಸೀಮಾಲೇಖಪತ್ರ

ವ. ಸಂ: T N14

ಕ್ರ. ಸಂ: 3294

ಕ. ಸಾ. ಪ.
ಗ್ರಂಥ ಭಂಡಾರ

